Bibel och Bekännelse

Nr 1 2022 – årgång 36. Finlandsupplaga årgång 8

© DEPOSITPHOTOS

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info
Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog
Internet: https://sanktjohannes.info

I gemensam nordisk redaktion även Ingvar Adriansson och Birgitta Erlandsson (redaktionssekreterare), Kjell Petter Bakken (layout) och Tor Jakob Welde.

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Välkommen till ett nytt år med Bibel och Bekännelse! Den här årgången vill vi försöka sätta fokus på hur vi ska bli bättre på att i en gudsförnekande omvärld dela med oss det livgivande och tröstande budskapet om Jesus Kristus, vår Frälsare. I det här numret ingår ett utdrag ur Hans Ahlskogs bok *I frihetens gränsland*, där vi får lära oss att det är evangeliet som motiverar oss till tjänst i Guds rike.

Pandemin som legat över oss i två år har varit en prövning för många. Kanske är det en prövning som Gud vet att vi behöver. Han vill fostra oss för himlen. Han kan låta olyckor, krig, sjukdom och död drabba oss, men hans nåd och barmhärtighet i Jesus Kristus kan ingen ta ifrån oss. Vi får glädjas eftersom prövningarna är ett tecken på Guds kärlek.

Under sitt besök hos oss kring första advent lyfte pastor Holger Weiss fram Noa som ett exempel på hur Gud hjälpte människor i svåra prövningar. Hur stod Noa ut med att driva omkring på det väldiga havet i över ett halvår innan vattnet började avta efter den stora översvämningen som utplånade allt liv på jorden? Jo, Noa trodde på Gud, och Gud gjorde det möjligt för Noa att börja om. Vi återger en del av hans föredrag i det här numret.

Vi brukar posta Bibel och Bekännelse i ca 220 exemplar, av vilka ca 40 till äldreboenden och ett dussin till österbottniska bibliotek. Nu vill vi ha gensvar av våra läsare om tidningen fyller något behov! I mitten av tidningen finns extra sidor som information om vår församling och där ingår en önskan om svar i någon form ifall du och din familj sätter värde på att få denna tidning på papper. Om du vill kan du övergå till att läsa tidningen som pdf. Skulle det vara så att du inte bryr dig om tidningen, och inte heller har någon god vän du kan ge den till är det bara att lämna vår fråga obesvarad. Självklart är vi glada för bidrag till omkostnaderna.

Om pandemin låter oss öppna samlingar och ger möjlighet att resa finns nya möjligheter att träffa trossyskon. Vi kommer inte att ordna något eget sommarläger motsvarande fjolårets, men vi kan informera om möjligheter att besöka vårt grannland, där LBK nu efter ett par års paus åter räknar med att ordna sommarläger. Under pandemin har vi blivit vana att använda Internet för gudstjänster och möten. Det ger också möjlighet att fördjupa oss i Guds ord genom det stora antal inspelningar vi har från gångna år, inte minst bibelstudier, som vi inte har haft resurser att återuppta under senare tid.

I dessa oroliga tider får vi påminna om de härliga löften som Gud ger oss (Ps 91:1–2):

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allmäktiges skugga,
han säger till Herren:
”Min tillflykt och min borg, min Gud som jag litar på.”

Ola Österbacka

© DEPOSITPHOTOS

KOM, HERRE JESUS, VAR VÅR GÄST

Predikan över Joh 2:1–11
av Tim Buelow

Kan du tänka dig en gäst som hela tiden uppför sig oklanderligt? Det har hänt en gång i historien och det var vid ett bröllop. Ett ungt par i Kana hade bjudit in Jesus till sin bröllopsfest. Han kom, och han var den perfekte gästen! Bröllopsminnen är fantastiska, men det här parets bröllop var enastående.

Även vi kan bjuda in Jesus till våra hem, våra matbord och familjesamlingar. Vi kommer aldrig att ångra om vi gör det. Jesus kommer gärna. Det är därför vi ber: **”Come, Lord Jesus, be our guest”** (Kom Herre Jesus, var vår gäst).

Gästen som alltid gör rätt sak vid rätt tillfälle

Jesus är gästen som alltid gör rätt sak vid rätt tillfälle, för han handlar efter sin Fars tidsschema. Tidpunkten för Guds egen Sons ankomst till vår värld kan ha sett ut som en trist och onödig försening på hundratals, ja tusentals år, men den var helt rätt. Tänk på omständigheterna kring hans födelse, ankomsten till Betlehem från Nasaret just som Maria började få födslovärkar, ankomsten just *dit* som det var förutsagt eftersom Gud hade valt den tid då Caesar bestämde sig för att kalla till skattskrivning. De vise männen kom för att tillbe honom eftersom Gud valde att låta den speciella stjärnan visa sig just då. Han valde tidpunkten för Maria och Josef att komma till templet med Jesus för att uppfylla sitt löfte till de åldriga Simeon och Hanna. Flykten till Egypten, Jesu första färd till Jerusalem vid tolv års ålder och nu inledningen till hans offentliga verksamhet – allt hade tidsbestämts av Gud för att fullborda hans plan att rädda dig och mig och hela världen från synd och död.

Och nu började – enligt planen – vinet ta slut vid bröllopet i Kana efter mången skål för brudparet. **Vinet tog slut, och Jesu mor sade till honom: ”De har inget vin.” Jesus svarade henne: ”Kvinna, vad har vi med det att göra? Min stund har inte kommit än.” Hans mor sade till tjänarna: ”Gör vad han säger till er.”**

Maria hade haft trettio fantastiska år som mor till Guds egen Son. Hon hade blivit förundrad mer än en gång: över de vise männens gåvor, över de profetiska orden uttalade av Simeon och Hanna, över Jesu vishet när han vid tolv års ålder samtalade med lärarna i templet. Dessa och säkert många andra ord och händelser i Jesu liv hade hon **bevarat och begrundat i sitt hjärta.** Hon visste mycket väl att man kunde förvänta det oväntade. Men hon hade fortfarande ett och annat att lära sig om Guds tidsplan. Han vet allt. Han iakttar alla detaljer. Han har kontroll över varje stund i varje människas liv.

Detta är sådant som också vi behöver lära oss. Jesus ingriper i våra liv och vår församling på precis rätt sätt i precis rätt tid. Vi kristna behöver lära oss att mer och mer lita på Guds val av tidpunkt. Till och med Abraham, David och andra heliga i gamla tider undrade ofta varför Gud lät dem vänta. Men Guds val av tidpunkt var faktiskt *en del* av hans plan! Han *ville* att Abraham skulle vänta tills det var fysiskt omöjligt för honom och Sara att få barn på naturligt sätt innan han genom ett under gav dem sonen Isak. Han ville att de skulle lära sig att Gud uppfyller sina löften utan vår mänskliga hjälp. David behövde också lära sig mycket efter det att Samuel hade smort honom, innan Gud till slut gav honom Israels tron.

Gud har planlagt *våra* liv också – datum och plats för vår födelse, vilken dag han vill kalla hem oss och alla dagar däremellan. Det går långt utöver vår förmåga att förstå vad som är bra för oss. Likt en förälder till ett litet barn säger Gud ja, nej eller vänta, men då han vet att det övergår vår fattningsförmåga förklarar han inte varför. Gud vill att vi likt Maria, Abraham och

David ska lära oss att vänta på hans perfekta tajming.

Gästen som verkligen bryr sig om oss

Bröllopet i Kana visar att Jesus är en gäst som verkligen bryr sig om oss. Ofta väntar vi med att be Jesus om hjälp tills det blivit riktig kris. Det är nästan som om vi tänker att Jesus inte bryr sig om små saker utan bara stora, eller att han är alldeles för gudomlig och andlig för att besväras med världsliga saker, som t ex hur vi ska få mat.

Det Jesus gör som gäst vid bröllopet i Kana borde göra slut på sådana tankar. Jesus hade ännu inte gjort ett enda under. Det under Gud valde för sin Son när han skulle inleda sin offentliga verksamhet borde ge oss tröst, för det visar att han bryr sig om små saker. Jesus bryr sig om detaljerna!

Om Jesus inte hade förvandlat vatten till vin var det absolut ingen som hade behövt svälta. Ingen skulle ha dött eller lidit skada. Det som *kunde* ha hänt kanske var att några gäster lämnade festen tidigare eller att några föräldrar blev riktigt generade. Brudparets bröllopsminnen skulle inte ha blivit lika glada. Och Jesus hade behövt hitta ett annat tillfälle att visa att han var Messias. De sex apostlar han hittills kallat skulle fortsätta att följa honom. Maria skulle ha mer än nog att bevara i sitt hjärta. Livet skulle ha gått vidare.

Men Jesus ville hjälpa. Han brydde sig om ”småsakerna”! Han brydde sig så mycket om människors vardagsliv att han till och med prioriterade att komma till ett bröllop. Han brydde sig om brudparet – att de skulle bli lyckliga. Han brydde sig om föräldrarna – att de inte skulle bli förödmjukade. Han brydde sig om deras släktingar och vänner som bodde i den lilla staden nära Nasaret. Han brydde sig om sina lärjungar – och **han bryr sig om dig också**! Han bryr sig om dina trasiga möbler och din katts sjukdom. Han bryr sig om din artrit eller din bursit eller dina inväxta tånaglar. Han bryr sig om ditt äktenskap och dina barn. Inget är för litet för Jesus och inget är för stort. Du tillhör familjen precis lika mycket som hans mor! En gång **medan Jesus ännu talade till folket, stod hans mor och hans bröder utanför och ville tala med honom. Någon sade till honom: ”Din mor och dina bröder står här utanför och vill tala med dig.” Han svarade: ”Vem är min mor? Och vilka är mina bröder?” Han räckte ut handen mot sina lärjungar och sade: ”Här är min mor och mina bröder. Den som gör min himmelske Fars vilja är min bror och min syster och min mor”** (Matt 12:46–50).

En gäst som förmår hjälpa med allt vi behöver

Nu fanns där sex stenkrukor, sådana som judarna använder vid sina reningar. De rymde omkring hundra liter var. Jesus sade: ”Fyll krukorna med vatten”, och de fyllde dem till brädden. Sedan sade han: ”Ös nu upp och bär in det till värden.” Och de gjorde så.

Värden smakade på vattnet, som nu hade blivit vin. Han visste inte varifrån det kom, men tjänarna som hade öst upp vattnet visste det. Värden kallade därför på brudgummen och sade: ”Alla sätter fram det goda vinet först, och sedan det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu.”

Jesus kan göra *allt*! Och han *vill* göra allt *om* det är till hjälp. Han är allsmäktig eftersom han är Gud. Jesus tog sig inte bara tid att gå på ett bröllop utan gjorde det till del av sin plan att frälsa världen. Han vill använda samma allmakt för att hjälpa dig vad det än kostar att utföra jobbet. Nummer ett för Jesus är att föra dig och de dina lyckligt och väl till det utlovade landet. Om det krävs ett under för det så gör han ett under. Jesus visade sin makt i Kana och i alla sina under. Han visade den genom sin död och uppståndelse.

Detta var det första av de tecken som Jesus gjorde. Han gjorde det i Kana i Galileen och uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom. Jesus gjorde detta under för att uppnå sitt yttersta mål att hjälpa människor till himlen. Han sparade mycket pengar åt brudparet. Han kunde på ett ögonblick avlägsna alla våra ekonomiska problem om han kände att det skulle dra oss närmare honom och stärka vår tro. Men om han i sin oändliga visdom förstod att vi skulle bli mindre fokuserade på hans ord och på att dela evangeliet med andra, eller om han visste att det skulle ta bort vårt evighetsperspektiv om han tog bort alla motgångar, skulle han då ändå ta bort dem? Naturligtvis inte. Han vill att vi ska mogna i tron och komma till himlen!

Vi tror på en Frälsare som är allsmäktig, omtänksam och generös, men som också är klok och gör allt i rätt tid. Han är den som vi vill ska fortsätta förlåta våra synder, lyssna på våra böner och undervisa oss. Han är Frälsaren som vi vill ha i våra hem och vid våra matbord. Så låt oss fortsätta att be: **”Kom, Herre Jesus, var vår gäst”** – *i våra hem, i vår kyrka, varje stund i våra liv. Följ din gudomliga tidsplan och hjälp oss lita på din tajming. Använd din makt och hjälp oss på ditt omtänksamma, nådiga och barmhärtiga sätt. Förlåt oss för att vi inte alltid inser hur underbart det är att ha dig hos oss. Håll oss fokuserade på det enda nödvändiga. Kom, Herre Jesus, och bli kvar hos oss. Amen.*

Gud gör det möjligt att börja om

Pandemin har dramatiskt förändrat våra liv. Efter många år i relativ välmåga, fred och säkerhet verkar nu framtiden helt osäker. Redan på Bibelns första sidor, i 1 Mos 7–8, berättas om en katastrof som liksom pandemin drabbade hela världen. Ja, den var ännu värre, för i syndafloden dog alla människor som levde då utom Noa, hans hustru, hans söner och sonhustrur.

Kritiska bibelkommentatorer har sagt att syndafloden bara var en lokal översvämning av floderna Eufrat och Tigris. Men enligt Bibeln finns inga tvivel om att det var Guds dom över mänskligheten när hela jorden blev översvämmad (jfr 1 Mos 7:19). Det som hände då och det överlevarna fick uppleva kan ge oss mycken tröst, uppmuntran och vägledning i dagens otrygga situation. Liksom Gud gjorde det möjligt för dem som överlevde att börja om, kan en nystart lyckas för oss efter coronan om vi vänder oss till den sanne Guden och med tillit följer hans vägledning.

Gud ingriper för att ta bort vår nöd (1 Mos 8:1–5)

”Men Gud tänkte på Noa och på alla vilda djur och alla boskapsdjur som var med honom i arken.” Så börjar Bibelns skildring av nystarten efter syndafloden. Noa och hans familj var inte bortglömda en enda sekund medan de var i arken under den världsvida översvämningen.

Gud kom till deras hjälp i nöden. Skaparen möjliggjorde en nystart efter syndafloden genom att med sin makt ingripa och steg för steg göra den vidsträckta, ändlösa oceanen till en beboelig plats igen. En särskild vind skyndade på avdunstningen. John Jeske (Genesis, the People´s Bible) drar slutsatsen att oceanen blev lägre och därmed skedde också en massiv förändring av landområdena. Det förklarar hur de högsta bergen kom till och de fossilfynd man gjort där. Inte heller att arken strandade på Araratbergen i den sjunde månaden var en slump utan visar på Guds underbara omsorg. Han inte bara bevarade invånarna i arken medan vattenmassorna täckte hela jorden. Han valde också en plats där de kunde gå i land och börja återbefolka jorden.

Ingen vill på allvar förneka att våra liv bestäms av naturlagarna eller att vetenskaplig forskning har sin givna plats och också ger oss människor mycket hjälp. Men Bibeln lär klart och tydligt att världens Skapare från början fastställde en fundamental ordning. Han gav också människan i uppgift att lägga jorden under sig (1 Mos 1:26). Därför är vetenskaplig forskning i princip något positivt och framsteg är en Guds välsignelse, särskilt medicinska framsteg. Självklart får och bör vi söka läkarhjälp när vi är sjuka. Men inte ens den skickligaste läkare och mest avancerade medicin kan hjälpa oss utan Guds välsignelse. Här gäller: ”Om inte Herren bygger huset bygger arbetarna förgäves. Om inte Herren vaktar staden vakar väktaren förgäves” (Ps 127:1). Den mest ambitiösa forskning och de bästa förebyggande åtgärder kommer inte att besegra coronan om inte Gud ger sin välsignelse. Men om han ingriper och ger oss sin mäktiga hjälp kan pandemin besegras och ge en nystart. Visade inte Gud det tydligt efter syndafloden? Det betyder inte att vi bör bojkotta förebyggande åtgärder och fördöma medicinen. Tvärtom! Men framför allt bör vi vända oss till den levande Guden och be honom om hjälp.

Gud vill leda oss på våra vägar (1 Mos 8:6–19)

Till följd av pandemin har många människor tvingats till långa perioder i karantän. Dessutom har det varit strikta begränsningar. Under den här tiden har många känt sig inlåsta. Vi inser alla hur stressande den här situationen är för vårt psyke.

Hur måste då inte människorna i arken ha känt det, när de drev omkring i en skeppsliknande låda på det väldiga världshavet? När Gud ingrep och sakta började tvinga tillbaka flodvattnet hade de redan varit mer än ett halvår i arken. Hur skulle vi ha upplevt tillvaron under sådana svåra förhållanden och utan att riktigt veta hur framtiden skulle bli?

Hur är det möjligt att Noa

tåligt stod ut så länge i denna svåra och osäkra situation? I Hebreerbrevet läser vi: ”I tron byggde Noa en ark i helig fruktan för att rädda sin familj, efter att Gud hade varnat honom för det som ännu ingen hade sett. Genom tron blev han världen till dom och ärvde den rättfärdighet som kommer av tro” (Hebr 11:7). Noa var lika fördärvad av synd som alla människor som omkom i syndafloden. Men han trodde på Guds ord. Det var därför han byggde arken då ännu inte en droppe regn hade fallit och därmed utsatte sig för hån från sin samtid. Genom tron på den utlovade Frälsaren (1 Mos 3:15) fann Noa Guds förlåtelse för sina synder. Han förtröstade på honom och anförtrodde med tacksamhet sitt liv åt Guds ledning.

Noa litade på att Gud skulle ta hand om människor och djur i arken under denna tid, att han skulle sörja för dem alla och att Gud också visste bättre än människorna när den rätta tiden var inne för dem att lämna arken. Och denna tro kom inte på skam. Trots svåra levnadsförhållanden gick ingen människa och inte ett enda djur förlorat. Människor och djur kunde till sist lämna räddningsfarkosten för att spridas ut på nytt över jorden (1 Mos 8:16f).

Vi är precis som Noa, hans familj och alla människor som omkom i syndafloden syndiga människor som förtjänar Guds vrede och straff. Men vi känner inte bara till löftet att en Frälsare ska komma. Nya testamentet intygar att detta löfte har fullbordats genom Jesus, som räddat oss för evigt genom sitt syndfria liv och sin ställföreträdande offerdöd på korset. Och han uppstod på tredje dagen och regerar efter sin himmelsfärd som allsmäktig kung över hela universum. Därför har vi genom tron på honom förlåtelse för alla våra synder och tar emot det nya livets gåva som inte tar slut med döden utan varar i evighet. Och vi får redan nu stadigt lita på att han är med oss alla dagar för att hjälpa oss och leda oss där vi går. Vi kan vara helt förvissade om att han inte gör några misstag utan styr allt till det bästa, även om vi ofta inte förstår det. Skriften säger: ”Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut” (Rom 8:28).

Gud gläds åt vår tacksamhet och välsignar oss

(1 Mos 8:20–9:7)

Efter pandemin med all ängslan och oro längtar vi alla efter ”det normala”. Hur kan Noa och hans familj ha känt det när de efter så lång tid till slut kunde lämna arken och låta djuren sprida sig igen över jorden? De var säkert ivriga att komma tillbaka till ”det normala”. Men innan Noa gjorde något annat byggde han ett altare för att offra och tacka Gud. Då lovade Gud att aldrig mer låta årstidernas växlingar avbrytas av en så ödeläggande straffdom.

Också under pandemin har årstidernas växlingar fortsatt. Har inte vi likt Noa och hans familj många skäl att tacka? Gud har bevarat oss. Vi har honom att tacka för vacciner, för att vi har allt vi behöver till livets nödtorft, för att vi trots alla svårigheter kunnat fortsätta arbetet i våra församlingar. Så som Gud gjorde det möjligt för människor att börja om i en helt och hållet förändrad värld med okända villkor efter syndafloden, kan och vill vår uppståndne Herre också i dag sörja för att vi efter pandemin ska komma tillbaka till ”det normala”. Gud hjälpe oss så att också vi litar på hans nåd och lever ett liv i tacksam förtröstan på honom.

Gud visste att dessa modfällda och bräckliga skapelser behövde all uppmuntran han kunde ge dem, så han gav dem inte bara sina härliga löften utan ingick också ett förbund med dem och gav som synlig bekräftelse regnbågens tecken. Det tecknet bekräftar än idag hur troget Gud håller sina löften. Han har också ingått förbund med oss i dopet. Och i Skriften lovar han vara med oss alla dagar, höra när vi ber till honom och med sin makt ingripa i våra liv för att hjälpa och skydda oss. Genom den uppståndne, levande Jesus Kristus får hela vårt liv en underbar mening och ett härligt mål. Som den allsmäktige kungen leder och styr han allting som händer i denna värld. Och han leder oss enligt sin plan på vår väg genom livet. En dag ska han synligt komma åter i makt och härlighet. Då måste alla människor träda fram inför Guds domstol för att göra räkenskap för sina liv.

Har inte Covid-19 fått oss att inse att vi människor inte har allt under kontroll? Vi kanske ska dö mycket tidigare än vi har trott och ställas inför den viktiga frågan vad som händer sedan? Som kristna lever vi i den härliga vissheten att vi är återlösta av Jesus och ska få leva med honom i evig härlighet när livet i den här världen tar slut. Men många människor lever utan denna visshet. De kanske inte har hört budskapet om frälsning genom Jesus Kristus eller också har de förträngt varje tanke på att de ska dö. Jesus kanske vill att vi ska använda pandemin för att få folk att tänka efter, att vi ska verka för ett andligt uppvaknande i våra länder? Vi borde tänka på att människor börjar fundera och söka svar på frågor som inte längre kan förtigas. Gud vill inte att vi ska gå förlorade, utan att ”alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen” (1 Tim 2:4).

Detta är ett sammandrag av ett föredrag som pastor **Holger Weiss** från Evangelisch Lutherische Freikirche i Tyskland höll i november 2021 i Lepplax, Finland. https://sanktjohannes.info/wp-content/uploads/2021/11/Gud-mojliggor-en-nystart.pdf

Jesus fortsatte sin vandring till korset för oss

Lärjungarna hade en dispyt om vem som var störst. Fick världens Frälsare nog och sa: ”Kan ni inte komma överens med varandra? Ni har inte rätt att följa med mig”?

Lärjungarna somnade medan Jesus bad på Olivberget. Sa han: ”Nu räcker det. Jag har fått nog av er”?

Jesus såg på Petrus som just hade förnekat honom tre gånger. Ropade Jesus: ”Vill du inte kännas vid mig? Då vill inte jag kännas vid dig”?

Pilatus frågade Jesus om han var judarnas kung. Blev Jesus så trött på människotankar att han inte ville berätta att han är kungarnas Kung och herrarnas Herre?

Kvinnor grät över Jesus när han kom bärande på sitt kors. Såg han ned på dem i stället för att visa vad de rätteligen borde gråta över?

En brottsling bad att Jesus skulle tänka på honom när han kom till sitt rike. Väste då gudamänniskan med sammanbitna tänder: ”Vem är du att be Gud om något”?

Avgörande beslut

Han som är skapelsens Herre och människornas Frälsare hade ofta att göra med människor som inte förstod vem han var och vilket uppdrag han hade här i världen. De var inte ödmjuka och osjälviska inför honom. De hade inte styrka att vaka och be när det blev besvärligt. De stod inte upp för sanningen om det innebar en risk. De insåg inte vem som var Gud och vem som inte hade rätt att ifrågasätta honom. De såg inte alltid hela bilden och var ofta de som minst av allt förtjänade att bli älskade.

När vi deltar i passionsandakter hör vi om de händelser som inträffade under Jesu 24 sista timmar före sin död. Vid alla dessa händelser kan vi lägga märke till att Jesus bestämde sig för att fortsätta uthärda lidandet och korsfästelsen. Och det gjorde han för dem som visade så lite förståelse, så mycket hat och bittert motstånd, sådant trots och förakt mot honom och hans uppdrag.

Vid varje sådant tillfälle hade Jesus en valmöjlighet… han valde att se på människor med kärlek.

Passionshistorien om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus tar oss med på en färd genom det centrala i mänsklighetens historia. Du kanske har hört dessa texter så många gånger att tankarna börjar glida iväg. Att växelläsa texterna kan hjälpa dig fokusera på innehållet. Du kanske har sett en film som skildrar händelserna eller läst olika översättningar. Det kan också stimulera till att tänka närmare på innehållet i det som skildras.

Vad behöver vi hjälp med för att till fullo förstå att Jesus ville fortsätta vandra till korset för så ovärdiga människor?

Kreativitet och variation kan vara bra när det mäktiga som hände passerar revy inför våra sinnen. Men det är inte det viktigaste när vi riktar blicken mot hans lidande. Tänk i stället på det ofattbara som sker, det som gör passionshistorien till en skatt som

kan få dig att leva dig in i Jesu stora kärlek till syndare.

Vad är hjärtpunkten?

Jesus visste vad som låg framför honom – korset. Och vi gör det inte lättare för honom än de människor vi läser om. Människor gör det inte lätt för Gud. Har du haft svårt att komma överens med medmänniskor? Har du sett brister hos andra, även hos dem som är med i din kristna gemenskap, och tagit illa vid dig? Har du sett starka sidor hos andra och avundats dem?

Har det hänt att du tänkt be eller läsa Bibeln eller titta till en vän som har problem, men så kanske något kom emellan? Somnade du? Du hamnar i sällskap med lärjungarna i Getsemane.

Har du varit med vänner som ville att du skulle göra något som var fel? Drack du för mycket, bröt du mot lagen eller skrattade du åt ett skämt för att du var rädd att vara avvikande? Har du likt Petrus förnekat Jesus?

Har du i ditt liv tänkt på Gud men fokuserat så mycket på dina egna behov att du inte såg Jesus betala för dina synder och trygga din framtid? Har du tappat uppmärksamheten på det som är viktigast, på ditt eviga väl, på djävulens hot mot din själ och mot andras själar?

Att se mig själv som brottsling på ett kors bredvid Jesus och lida vad mina gärningar förtjänar, det är att komma till rätt ställe och vilja veta: ”Vilket beslut ska Jesus ta när det gäller mig?”

Varje gång gav Jesus ett svar. Han kunde ha blivit kvar i himlen i stället för att komma hit. Han hade makt att lämna mänskligheten åt sitt öde. Men han gjorde inte det. Han övergav inte en enda av oss. Han ville inte att en enda skulle gå förlorad utan att alla skulle ångra sig och bli frälsta – du, jag och alla människor.

Passionshistorien är din historia, och du kommer att höra vad Gud har gjort. När syndare hade en dispyt tillrättavisade han dem vänligt men bestämt. När lärjungarna somnade gick Jesus inte sin väg. För en Petrus som skulle förneka honom bad Jesus att hans tro inte skulle ta slut. När någon tvivlade sa Jesus sanningen. När uppmärksamheten var felriktad gav Jesus tydlig vägledning.

När Jesus kom öga mot öga med en ovärdig syndare som du och jag lovade han att komma ihåg honom. I paradiset.

Märker du en sak? Varje gång Jesus hade valet att antingen vända ryggen till människor eller visa dem sin nåd såg han på dem med kärlek.

Detta är vår Herres passionshistoria: han åtog sig att älska. Att älska dig.

*En introduktion till passionshistorien av professor **Steve Geiger**, Wisconsin Lutheran Seminary*

Passionsandakter

ordnas av LBK via Zoom onsdagar kl 20

2/3 Introduktion av det nya passionshäftet med läsning i fem delar. (Häftet kan beställas från Logos förlag à 3 €/st.)

9/3 Del 1

16/3 Del 2

23/3 Del 3

30/3 Del 4

6/4 Del 5

Klicka här https://us02web.zoom.us/j/4612912395

Informationsbilaga till nr 1/2022

Det här numret inleder den sjunde årgången av Bibel och Bekännelse, Finlandsupplagan. Vi har under alla år sänt ut ett antal tidningar utan förbindelse och har fått en del bidrag, som dock inte har räckt att täcka kostnaderna. Vi har också sänt ut ett fyrtiotal tidningar till äldreboenden och ett dussintal till bibliotek i Österbotten.

Nu vill vi göra en utvärdering och vill be dig *meddela ditt intresse att ta emot tidningen i pappersformat*. Det gäller alltså dig som privatperson och din familj. Om du vill kan du övergå till att läsa tidningen i pdf-format. Den läggs ut någon vecka efter att vi postat tidningen och vi kan, om du vill, sända ett e-postmeddelande när nytt nummer finns ute.

Du kan fortfarande be om att få tidningen i pappersformat, och som tidigare debiterar vi ingen prenumerationsavgift. På detta sätt kan du, efter att ha läst tidningen själv, hjälpa oss att sprida evangeliet till någon annan genom att ge tidningen vidare.

Vill du bidra med en gåva för tryckning och postavgifter (t ex för utskick till äldreboenden) är vi förstås tacksamma för varje bidrag, större eller mindre. Kostnaderna för att trycka ett nummer är ett par euro/tidning och postningskostnaderna något mindre än så.

På sidan B3 i denna bilaga kan du ange ditt önskemål och välja hur du vill meddela oss: (1) genom att klippa ut och posta rutan i ett brev, (2) sända e-post eller (3) sända meddelande via telefon. På sidan B4 finns en bankgiroblankett för frivillig prenumerationsavgift.

Goda böcker från Logos förlag och Biblicum

Tre andaktsböcker med 25 korta andakter av Richard E Lauersdorf. Varje andakt innehåller ett tröstande ord från Skriften, ett lättläst budskap och en stödjande bön. Endast 5 €/st. Köp en 5-pack (valfri kombination) för 20 €!

• ***Med tårar i våra ögon*** – trösteord från Herren i sorgen över min käras bortgång. Med en finstämd känslighet för alla känslor som väller över oss när vi sörjer visar boken hur Guds kärlek innesluter oss, också när vi lämnar kyrkogården med tårar i våra ögon.

• ***Hjälp mig, Herre*** – trösteord för den som måste söka en väg framåt genom en störtflod av frågor och känslor när en älskad människa är nära döden. Boken leder hjärtan som är fulla av smärta till tröst i Guds Ord och till vår Frälsares kärleksfulla armar. Det är för att Gud känner oss och våra tankar som vi kan vädja till honom: Hjälp mig, Herre. – Finns även som ljudbok.

• ***Guds barn dör aldrig*** – ord av tröst när jag står inför livets slut. I olika skeden av livet kan vi reagera på olika sätt inför tanken på döden – med en axelryckning, med rynkor i pannan, med stor oro, med tårar eller med fruktan och ilska. Vilka tankar på döden vi än har just då, kommer Gud till oss i sitt Ord för att omsluta oss med sina löften, det enda som håller oss uppe under den svåraste delen av resan genom livet.

I frihetens gränsland
Om att ta ut svängarna på den smala vägen. En roman av Hans Ahlskog som behandlar djupa lärofrågor och ger en saklig och bibliskt förankrad rådgivning om det kristna livet på den smala vägen. Prissänkt: 12 €. 252 s. Kommer inom kort som ljudbok!

Våra böcker presenteras på https://sanktjohannes.info/logosforlag/.

Jesus är begynnelsen
är titeln på en av de artiklar som ingår i en bok med föredrag och predikningar från S:t Johannes bibelhelger under 2013. Medverkande: Hans Ahlskog, Øyvind Edvardsen, Stefan Hedkvist, Tor Jakob Welde och Ola Österbacka. Pris nu endast 5 €.

Hoppets bekännelse
En troslära för lekmän, skriven av Ola Österbacka år. Andra omarbetade upplagan 1993. Pris nu: 4 €.

Läs mera på https://sanktjohannes.info/logosforlag/. På https://biblicum.nu finns också många andra goda böcker av vilka en del finns i lager på Logos förlag, eller kan beställas via webbutiken.

Numera kan våra böcker också köpas från Missionsmagasinet i Jakobstad.

Upplysningar för inbetalningar

Församlingen har inga offentliga stöd eller verksamhetsbidrag från samfund och är därför helt beroende av sina medlemmars och andra understödjares gåvor.

För kollekter och gåvor till verksamheten har vi fått tillstånd från polismyndigheten i Österbotten (se nedan). Sådana inbetalningar riktas till Svenska Handelsbanken, HANDFIHH; IBAN: FI46 3131 1002 2560 83. Ange gärna referensnummer för betalningar:

- 2008 verksamhet
- 3007 diakoni
- 4006 mission
- 6004 kollekt Lepplax
- 7003 kollekt Vasa

För sådana inbetalningar som är utanför insamlingstillståndet (medlemsgåvor, fakturor för bokinköp och betalning av Bibel och Bekännelse) används bankkontot FI18 3131 1000 2060 07. Som referensnummer kan användas (om inte annat meddelas i faktura):

- 1009 medlemsgåvor
- 5005 Bibel och Bekännelse

Vi har numera möjlighet att ta emot betalningar via MobilePay nr 18161. Det kan med fördel användas för kollekt när gudstjänster streamas eller när du deltar via Zoom. Skanna QR-koden här ovan för att öppna din MobilePay-betalning.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling r f har 14.05.2019 (RA/2019/430) beviljats tillstånd av polisinrättningen i Österbotten att under tiden 01.07.2019–30.6.2024 anordna insamling inom Österbottens polisinrättnings område för 1) avlöning av två pastorer på deltid, 2) hyror för samlingsutrymmen, 3) litteraturmission och 4) stöd till mission i Bulgarien, vid behov även för diakoni. Insamlade medel används kontinuerligt under insamlingstiden.

Meddelande om fortsatt prenumeration

Använd något av följande alternativ:

1. *Posta* denna kupong till:

   Ola Österbacka
   Skolhusgatan 11 A 9
   65100 VASA

2. Skicka ett *SMS* till nr 050 339 6383
3. Sänd *e-post* till

   ola.osterbacka@sanktjohannes.info

Namn för prenumeration:

_____

☐ Ja tack, sänd mig gärna tidningen också i fortsättningen.

Adress (om den ändrat):

_____

_____

☐ Sänd tidningen till ny prenumerant:

_____

_____

Annat önskemål:

_____

_____

Vilka är vi?

Vår församling grundades den 1 augusti 2008. År 2009 ingick vi gemenskap med Suomen Lutherilainen Tunnustuskirkko, som är medlem i den världsvida gemenskapen Confessional Evangelical Lutheran Conference CELC (Konfessionella Evangelisk-Lutherska Konferensen, KELK). Officiellt blev vi anslutna till denna organisation 2014. I många frågor har vi ett nära samarbete med Lutherska Bekännelsekyrkan LBK, både i Sverige och Norge.

Vad vill vi?

En kortfattad framställning av vår tro och lära finns på s 2. Här kan du läsa den lärogrund som antogs när församlingen grundades: https://sanktjohannes.info/om-stj/om_stj/larogrund/

Kort kan vi säga, att vi står för den tro som den lutherska kyrkan har bekänt sedan reformationen. På grund av att folkkyrkan har avvikit från denna tro under senare tid har vi sett det nödvändigt att upprätta en fristående gudstjänstverksamhet med präster som vi själva har kallat och insatt.

Vårt syfte uttrycker vi så här i våra stadgar:

Församlingen ansluter sig till den av Kristi kyrka tiderna igenom orubbligt fasthållna sanningen att hela Bibeln är alltigenom Guds ofelbara ord med oinskränkt auktoritet och till den därpå grundade evangelisk-lutherska bekännelsen. Dess syfte är att på denna grund förvalta ”evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete”, dvs

- verka för att människor, både på vår ort och i hela världen, genom Guds ords predikan måtte omvändas och föras till tro på Kristus
- verka för medlemmarnas och andra människors uppbyggelse och bevarande i tron och deras stadfästande i sanningen
- förvalta dopets och nattvardens sakrament
- bekämpa allt slags otro och förnekelse.

Vi har gudstjänst i regel varje söndag i Lepplax bykyrka och minst en gång per månad i Vasa, Settlementcentrum, Villagatan 1. Sporadiskt har vi också gudstjänster i Närpes, Yttermark (Söff). Läs mera på s 15 hur du kan delta via webben!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	313110-206007	IBAN FI18 3131 1000 2060 07	BIC HANDFIHH
Saaja Mottagare	S:t Johannes ev-luth. församling	Tidskriften Bibel och bekännelse (frivillig summa)	
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	5005
Tililtä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

PANKKI BANKEN

Att motiveras av evangeliet

Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som fått lite förlåtet älskar lite (Luk 7:47).

Detta ord utgör konklusionen av en liknelse som Jesus vid ett tillfälle berättade för en viss Simon för att undervisa om varifrån en kristens goda gärningar kommer. Denna syndiga kvinna gjorde något väldigt opassande enligt den judiska kulturen när hon vidrörde Jesus, men samtidigt kunde hon inte låta bli. Hon gav Jesus de hedersbetygelser som värden Simon egentligen borde ha visat Jesus. Att en kvinna vidrörde rabbinen Jesus var högst opassande, men det var också Simons beteende när han inte gav sin gäst den heder det ankom på honom att ge.

”Kvinnan är en synderska”, tänkte Simon. ”Rabbinen borde resolut visa bort henne!” Men Simon insåg inte att denna kvinna inte var den enda i rummet som kunde betecknas som syndare. Att han själv också förtjänade att bli bortvisad tänkte han inte på.

Här i tiden visar Jesus inte bort syndare, varken obotfärdiga eller benådade. Men det kommer en dag när han kommer att göra det, alltså visa ifrån sig de obotfärdiga. De benådade syndarna, de som kommit till Jesus med sina synder, har löftet att de aldrig någonsin kommer att bli förskjutna. *Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort* (Joh 6:37).

Detta löfte bar också kvinnan i Lukas’ berättelse i sitt hjärta. Som prostituerad var hon förskjuten av samhället. Att hon och andra utstötta ens fick vara närvarande i Simons hus berodde på att det gav värden en möjlighet att demonstrera sin storsinthet på henne. Genom att låta de utstötta sitta på golvet längs väggarna och äta det som blev över visade han vilken god jude han var. Visst visade han ett mått av kärlek mot de svaga i samhället, men Jesus berömmer honom inte. Synderskan får erkänsla för sin kärleksgärning. Vad är skillnaden?

Skillnaden är motivet. Vad motiverar farisén att öppna sitt hem för de utstötta? Jo, han vill bli ärad av Gud och människor. Vad motiverar synderskan? Jo, att hon har fått sina många synder förlåtna. Hon har fått mycket förlåtet, därför älskar hon mycket, därför är hon så tacksam.

Simon anser för sin del att han inte har något att tacka Jesus för. Ingen ifrågasätter Simons redbarhet, varken han själv eller bröderna i det fariseiska partiet. Tvärtom kan han själv rent av kosta på sig att ifrågasätta Jesu omdöme eftersom denne inte visar bort kvinnan.

Denna kvinna i farisén Simons hus ger oss en utmärkt illustration av vad det innebär att vara motiverad av evangelium. Hon som tidigare hade offrat sin kropp för männens lusta bär nu fram den som ett levande och heligt offer som behagar Gud genom att hon tjänar Guds Son med sina tårar och sitt hår. Hon måste ha mött Jesus tidigare. Kanske hade hon lyssnat till hans undervisning, kanske hade hon också tidigare blivit avlöst av Jesus själv, precis som hon blir vid detta tillfälle: *Dina synder är förlåtna*. Och kanske hade hon fått samma förmaning som äktenskapsbryterskan på tempelplatsen: *Gå, och synda nu inte mer* (Joh 8:11).

Hon ville säkert inte fortsätta sitt gamla liv, men hur skulle hon kunna lämna det? Hon hade ett dåligt rykte och knappast så goda utkomstmöjligheter. Kanske skulle hon lockas dit igen, till de lättförtjänta pengarna? Kanske skulle hon komma att behöva männens bekräftelse och uppskattning?

Jesus hade emellertid en medicin till henne: evangelium. *Dina synder är förlåtna. Din tro har frälst dig. Gå i frid.*

Inte ens Jesus, som äger himmel och jord, har något bättre att ge denna kvinna än evangelium. Han gör henne inte ekonomiskt oberoende, trots att hon då inte skulle löpa någon risk att falla för de lättförtjänta pengarnas frestelse. Han ger henne något mycket mer värdefullt: syndernas förlåtelse. Och det inte bara den där gången när hon kom till tro på honom, när hon förmodligen också mottog dopet till syndernas förlåtelse. Nej, hon behöver om och om igen tillägna sig syndernas förlåtelse.

Det finns en naturlag i nådens rike som är väldigt självklar för tron, men som den som inte tror aldrig kommer att förstå. Det jag tänker på är den naturlag som

Paulus skriver om i Titusbrevets andra kapitel att det är nåden *som fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och i stället leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är* (Tit 2:12).

Att fostra, borde inte lagen sköta om det? Om lagen sägs det ju att den är en tuktomästare, en uppfostrare till Kristus. Javisst är lagens uppgift att driva oss till Kristus, men längre än så kommer den inte. Lagen kan inte förena oss med Kristus, den sanna vinstocken. Till det behövs evangelium. Och visst säger lagen nej till ogudaktighet och världsliga begär, ett aldrig så klart nej. Men den kan inte få vårt hjärta att göra det. Vår mun kanske, men inte vårt hjärta.

För den naturliga människan verkar detta mycket konstigt. Hundar och barn fås att lyda genom att man sätter gränser, alltså genom lagen. Åtminstone hundar. Men kristna fås inte att lyda genom lagens predikan. Man lär nog känna Guds vilja genom lagen, men någon kraft eller motivation att göra det som lagen säger kan den inte bidra med. Det lagen gör är att den förstör alla broar till himlen som vi själva genom vår självrättfärdighet försöker bygga.

– Nej du, det där duger inte, säger lagen, och så får vi börja om från början igen.

Vi bygger upp och lagen river ner: detta duger inte! Men någon annan lösning på problemet har den inte heller att erbjuda, inget annat än de ord som har ljudit genom världshistorien: *Den som följer dessa bud ska leva genom dem* (Gal 3:12). Människan försöker och lagen underkänner hennes försök. Så fortskrider livet för den som inte känner något annat budskap än lagens.

Egentligen är detta den självklaraste saken i världen! Eftersom lagen inte är något nådemedel så kan den inte mana fram några goda gärningar i oss. Förutsättningen för att vi ska bära frukt är att vi är förenade med Kristus, som grenar i vinstocken. Jesus undervisar om detta i Johannes 15:

*Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det om ni inte förblir i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra (*Joh 15:4f).

På vilket sätt är vi förenade med Kristus? Genom dopet och tron. Detta undervisar Paulus om i Romarbrevet 6:3–5: *Eller vet ni inte att alla vi som är döpta till Kristus Jesus är döpta till hans död? Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Faderns härlighet. För om vi är förenade med honom i en död som hans, ska vi också vara det i en uppståndelse som hans.*

I dopet förenades vi med Kristus. Hans död är vår död och hans uppståndelse är vår uppståndelse till det nya livet. Det är exakt det som det innebär att ympas in i vinstocken Kristus. Det nya livet är en omöjlighet för den gren som inte finns i vinstocken utan som ligger på marken och torkar bort. Det är en naturlag.

Och omvänt är det också en naturlag att den gren som förblir i vinstocken bär frukt. Ibland bär den mindre skördar, men då rensar vingårdsmannen den för att den ska bära mer frukt. Där har lagen en uppgift. Den fråntar oss allt hopp om egen förtjänst och ära och gör oss helt beroende av nåden. Men lika lite som synderskan kunde bevara sig själv från synd och frestelse utan var i ständigt behov av Jesu medicin, så är vi det också. Paulus skriver: *Gud har makt att styrka er genom mitt evangelium och förkunnelsen om Jesus Kristus* (Rom:16:25).

Liksom tron skapas genom evangelium i ord och sakrament så hålls den också vid liv genom ord och sakrament. Vill du förbli i Kristus, så behöver du bruka nådens medel. Lyssna som synderskan när Jesus i avlösningen säger: *Dina synder är förlåtna, gå i frid!* Lyssna när han i nattvarden säger: *Detta är min kropp, för dig utgiven, detta är mitt blod, för dig utgjutet till syndernas förlåtelse*. Ta emot syndernas förlåtelse med din mun och med ditt hjärta.

När du regelbundet brukar nådens medel så behöver du inte ängsligt fråga: var är mina frukter, var är mina goda gärningar? Vingårdsmannen har nog omsorg om frukten, lyssna du bara på Guds ord. Ju mer du lyssnar på lagen, desto mer träder dessa synder fram och desto större blir nåden. Men sluta inte lyssna, för när Gud talar till dig genom sitt ord är det inte bara lagens röst du hör utan också evangeliets. Om du har varit flitig att lyssna till lagen så ska du vara ännu flitigare att lyssna till evangelium. Har du många synder så har du också många synder för Gud att förlåta. Och förlåtelsen utdelas till dig i evangelium i ord och sakrament.

På detta sätt blir också du en som fått mycket förlåtet och därigenom en som älskar mycket. Detta är nådens naturlag och vi kan sammanfatta den i Jesu ord:

Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra (Joh 15:5).

Hans Ahlskog
Utdrag ur boken *I frihetens gränsland*, kapitel 18

OBADJA

Obadja är med sina 21 verser den kortaste boken i Gamla testamentet. Som jämförelse kan nämnas Jesaja som har nästan 1300 verser. Obadja är förmodligen en av de äldsta skriftprofeterna, dvs han hade Herrens uppdrag att skriva ned ett direkt budskap från Gud.

Namnet Obadja betyder ”Herrens tjänare”. Försök har gjorts att identifiera profeten med någon av de tio Obadja som nämns i Gamla testamentet. Uppgifter i 2 Krön 17:7-9 tyder på att Obadja kan ha varit en av de hövdingar som kung Joshafat sände för att undervisa i Juda. De hade Herrens lagbok med sig och reste omkring till alla Juda städer och undervisade folket. Obadja skulle i så fall ha verkat redan på 800-talet.

Folkbibeln nämner i en not att Obadja kan ha varit samtida med Jeremia och skulle då passa in vid tiden för Jerusalems förstöring 587. Flera verser och uttryck i Obadjas bok används av Jeremia.

Herrens dom

Obadja får uppdraget att uttala dom över Edom på grund av dess stolthet och fiendskap mot Israel. Edomiterna härstammade från Esau, son till Isak och Rebecka och äldre tvillingbror till Jakob, 1 Mos 25:23–26. Esau var rödhårig och fick senare namnet Edom som betyder röd. Jakob fick efter sin kamp med Herren namnet Israel, ”har kämpat med Gud”.

Jakob bosatte sig i Kanaans land, Esau söder om Döda havet i Seirs ökenartade bergsland. Huvudstaden hette Sela som betyder klippa, på grekiska Petra. Det är möjligt att Sela låg där den nabateiska klippstaden Petra nu ligger. Denna stad har mejslats fram bland klipporna och är idag ett

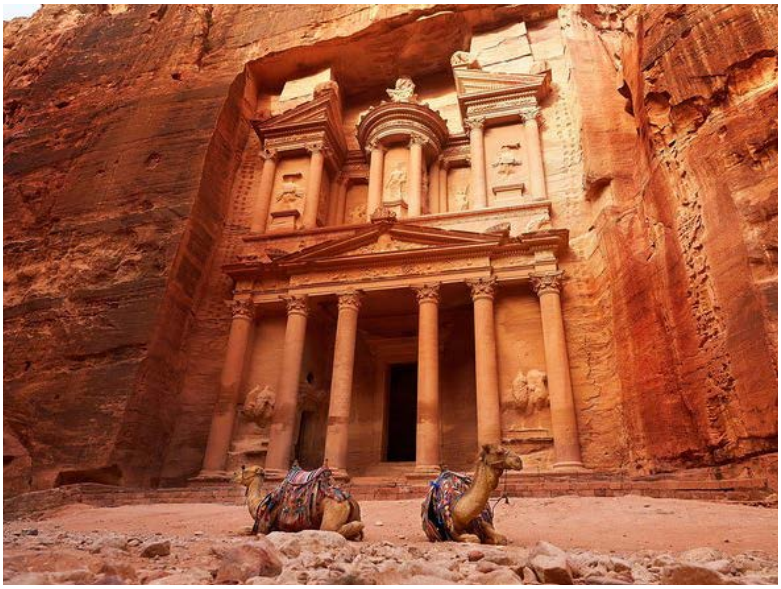

populärt turistmål i nuvarande Jordanien. Intressant att bergen och klipporna i Petra är röda.

Esau hatade Jakob pga att Jakob lurat till sig förstfödslorätten och faderns välsignelse. Efter en försoning fortsatte fiendskapen och tilltog bland Esaus efterkommande, edomiterna. När israeliterna var på väg från Egypten till det utlovade landet tillät inte Edom dem att passera genom sitt land, 4 Mos 20:14–21. Det var senare många strider folken emellan. Edomiterna var ett stolt och högmodigt folk. Det finns fler referenser till Edom än till någon annan fientlig nation förutom den tidens stormakter. Hebreerbrevets författare använder Esau som en bild för en lättsinnig och oandlig människa, Hebr 12:15–17.

Herrens frälsning

Obadjas slutord är en profetia om frälsningen med bilder hämtade från det jordiska Israel:

Men på Sions berg ska det finnas en räddad skara. Det ska vara en helig plats, och Jakobs hus ska åter få råda över sina besittningar. Då ska Jakobs hus bli en eld och Josefs hus en låga, och Esaus hus ska vara som strå, och de ska tända eld på dem och förtära dem. Ingen av Esaus hus ska komma undan, för Herren har talat. Då ska de som bor i Negev ta Esaus berg i besittning. De som bor i Låglandet ska ta filisteernas land. Man ska ta Efraims land och Samariens mark i besittning, och Benjamin ska ta Gilead. Och de som förts bort av denna Israels här, de som bor i Kanaan ända till Sarefat, liksom de som förts bort från Jerusalem, de som bor i Sefarad, dessa ska ta Negevs städer i besittning. Frälsare ska dra upp på Sions berg för att döma Esaus berg. Och riket ska tillhöra Herren.

Alla otroende är edomiter som med syndig stolthet motsätter sig Guds vilja och trotsar hans folk. Men Gud älskar varje edomit som omvänder sig till den sanne Guden. Han vill inte att någon ska gå förlorad. Han gav sin Son för att dö för allas synder. Också vi får tillhöra Jakobs hus och dra upp till Sions berg. Kanske hade Hebreerbrevets författare Obadjas ord i tankarna när han skrev: *Ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad …* (Heb 12:22–23).

Ingvar Adriansson

HUR SKA VI TOLKA BILDFÖRBUDET?

Gud förbjöd avbilder i Gamla testamentet. Är det då fel att ha ett kors med Jesu kropp?

Gud befallde Israel: *Du ska inte göra dig någon bildstod eller avbild av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden* (2 Mos 20:4). Vi kan inte med visshet känna till vad som ligger bakom varje lag som Gud gav. 2 Mos 34:26 förbjuder att koka en killing i mjölken från dess mor. Det kan ha varit en hednisk kananeisk ritual som Gud ville att hans folk skulle undvika för att inte blandas ihop med icke troende. Men vi behöver inte veta Guds avsikt för att lyda. Vi lyder för att han befaller det och vi tror och förtröstar på hans nåd.

Budet i Gamla testamentet

Gud är tydlig med det övergripande syftet med hans lag. Gud ville skilja sitt folk från andra folk så de skulle säga: *Finns det något annat stort folk som har stadgar och föreskrifter som är så rättfärdiga som hela denna lag som jag idag lägger fram för er?* (5 Mos 4:8). Att göra avbilder skulle göra Israel likt alla andra folk i stället för att särskilja sig från dem.

Gud anger ett annat skäl till just detta bud. *Eftersom ni inte såg någon gestalt den dag då HERREN talade till er på Horeb ur elden ska ni noga akta er, så att ni inte försyndar er genom att ni gör åt er något beläte* (5 Mos 4:15,16). Gud förbjuder avbilder eftersom han inte har någon synlig gestalt och inte kan framställas på det sättet.

Slutligen är 2 Mos 20:4 en tillämpning av 20:3 där det står: *Du ska inte ha andra gudar vid sidan av mig.* Gud ville säkerställa att Israel inte skulle dyrka skapelsen i stället för Skaparen (jfr 5 Mos 4:15-19).

Budet idag

Detta bud var en del av den gammaltestamentliga lagen som förebådade Kristus. Jesus uppfyllde hela lagen för oss genom sitt fullkomliga liv och sin död (se Kol 2:16,17). Därför är vi inte längre bundna av lagen så som den är bevarad i Gamla testamentet. Nya testamentet upprepar Guds morallag – inklusive förbudet mot avgudadyrkan – men det gäller inte bilder som framställer den sanne Guden.

Vi är fria att ha krucifix eller kors som hjälp att under gudstjänsten rikta uppmärksamheten på vad Gud har gjort för oss. Det tomma korset är inte avsett att säkerställa det gammaltestamentliga förbudet mot avbilder. För en del människor är det tomma korset en påminnelse om Jesu segerrika uppståndelse, det väsentliga i den kristna tron. För andra lägger krucifixet med Jesu kropp tonvikten på hans offerdöd för synden, den nödvändiga återlösningen för våra synder. Båda påminner oss om en härlig sanning. Båda vill peka på vad den sanne Guden har gjort.

Användningen av symboler som en fisk, en stola, ett snäckskal etc har tidigt varit i bruk i kyrkan. Gud har nu tagit synlig gestalt i människan Jesus och kan avbildas. Därför passar Paulus ord för dem som väljer att använda ett kors eller ett krucifix: *Allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse. Det helgas genom Guds ord och bön* (1 Tim 4:4,5).

David Scharf, Forward in Christ 01 2022

© DEPOSITPHOTOS

För 500 år sedan:

Trubbel i Wittenberg – Luther kommer tillbaka från exilen i mars 1522

Efter att ha förklarats fredlös av kejsaren satt Martin Luther gömd på Wartburg, ett slott som kurfursten Fredrik den vise av Sachsen ägde. Någon ny ”luthersk kyrka” hade ännu inte bildats. Många i Tyskland och Nordeuropa var eniga med reformatorn i hans protester mot falsk lära och praxis inom påvekyrkan. Försäljningen av avlatsbrev hade avtagit betydligt. Men gudstjänstlivet och kyrkans liturgi hade inte förändrats. Folk började bli otåliga. Skulle inget mer hända snart?

Medan Luther satt tio månader i exil började det hända saker i hans hemstad Wittenberg som var reformationens centrum. Först gick det sakta. Sedan gick det plötsligt så fort att saker hände helt okontrollerat.

Några av hans kollegor vid universitetet, Philipp Melanchthon, Justus Jonas och Andreas Karlstadt, fick uppgiften att leda reformationsrörelsen i Luthers frånvaro. Först var han ganska nöjd med de rapporter han fick, t ex om att flera präster, bl a A Karlstadt, ingick äktenskap. Det var ju en sak som kyrkan förbjudit i många hundra år. (Karlstadt gick dock så långt att han sa att det borde bli ***obligatoriskt*** för präster att gifta sig och få många barn…) Många av stadens augustinermunkar lämnade klostret och en del gifte sig med före detta nunnor. Vid nattvardsfirandet fick nattvardsgästerna ta emot både bröd och vin. Tidigare hade de bara fått brödet. Det blev slut på privatmässor då bara prästen och en medhjälpare firade nattvard utan att församlingen var närvarande. Juldagen 1521 ledde Karlstadt nattvardsfirandet iklädd sin professorskappa och inte kyrkans tjusiga mässhake. För första gången fick församlingen höra instiftelseorden läsas högt på tyska och inte på latin. Karlstadt förkortade också liturgin och hoppade över allt som framställde mässan som en offerhandling. Dessa brott mot gammal tradition kändes väldigt dramatiska för många i församlingen som inte hade fått undervisning om detta.

Präster och munkar och andra som ville hålla fast vid de gamla sederna upplevde nu att de blev utskällda och jagade av studenter och vanliga stadsbor. Kurfursten Fredrik var bekymrad över de ökande tendenserna till oroligheter och våldsamma upplopp i staden. Han påbjöd att de kyrkliga reformerna skulle stoppas tills vidare. Påverkad av Karlstadt bestämde dock stadens styrelse att kyrkorna skulle tömmas på altartavlor, skulpturer, bilder på Jesus, Maria, apostlarna och andra helgon osv. Som stöd för detta citerade man Skriftens ord: *Du ska inte göra dig någon bildstod eller avbild av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden. Du ska inte tillbe eller tjäna dem* (2 Mos 20:4–5).

Eftersom det inte heller står något i Bibeln om att man ska använda orgel i gudstjänsten påstod Karlstadt att det var fel att använda orgel. Ljudet av orgel, trumpeter och flöjter var världsligt och störande. Det hörde hemma på teatern och inte i kyrkan, menade han.

I februari 1522 utspelade sig en ikonoklasm (bildstorm) i Wittenberg. Folk gick lös på kyrkornas inventarier och utsmyckning, krossade och skar sönder.

Mitt i allt detta hade också tre ”profeter” från Zwickau anlänt till staden och skapat oro med sina predikningar där de påstod att de hade fått direkta uppenbarelser från den helige Ande och att detta var viktigare än det som stod i Bibeln. De avvisade också barndopet och kämpade tillsammans med Karlstadt för att införa radikala reformer i kyrkan och gudstjänsten.

Nu var det kaos. Melanchthon och andra av Luthers vänner bönföll honom om att snarast komma tillbaka till Wittenberg och reda

upp situationen. Han hade just gjort klart ett första utkast till sin översättning av Nya testamentet från grekiska till tyska och var själv inställd på att avsluta sin exil. Men kurfursten hade klargjort sin önskan att den fredlöse reformatorn skulle stanna kvar på gömstället, så Luther skrev i ett brev till kurfursten att denne skulle var utan skuld inför Gud om Luther skulle bli tillfångatagen eller dödad. Han menade att han kunde klara sig utan kurfurstens beskydd för han hade en mycket mäktigare beskyddare i Herren Gud.

Den 1 mars 1522 lämnade Luther Wartburg och kom fram till hemstaden några dagar senare. På första söndagen i fastan ("Invocavit"-söndagen), den 9 mars, påbörjade han en serie på åtta predikningar där han tillrättavisade bildstormarna och orostiftarna och dem som ville driva igenom förändringar med makt och i ett allt raskare tempo. Allt måste ske i frihet och med god ordning, utan uppror och våld. Förändringar skulle förkunnas fram. Folk skulle undervisas i Guds ord med tålamod och inte tvingas till något mot sitt samvete. Likt spädbarn skulle de först få mjölk och sedan gröt innan de fick kraftigare mat. Dag efter dag undervisade Luther om mässan och liturgin, prästers äktenskap, borttagande av bilder, nattvarden, mat och fasta mm. Han var mycket kritisk mot alla som menade att det var nödvändigt för frälsningen att behålla mänskliga traditioner, men lika kritisk mot dem som menade att det var nödvändigt för frälsningen att förkasta dem. "Gör inte ett tvång av det som är fritt."

Ur predikan 10 mars:
Ordet har skapat himmel och jord och allting – *det* är det som ska göra det och inte vi arma syndare.

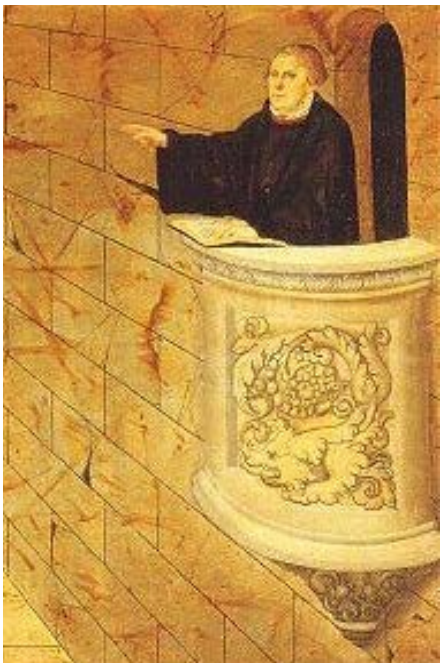

Summa summarum: predika det vill jag, skriva det vill jag. Men tvinga någon med makt, det vill jag inte. Se på mitt exempel. Jag var emot avlatshandeln och alla papister, men inte med makt. Jag har bara hållit på med Guds ord, predikat och skrivit. Något annat har jag inte gjort. Medan jag låg och sov eller drack Wittenberg-öl med min Philip och Amsdorf uträttade *det* så mycket att påvedömet har blivit svagare än någon furste eller kejsare har kunnat göra det. Jag har inte gjort något, *ordet* har verkat och uträttat alltsammans. Hade jag velat gå fram med våld hade jag föranlett svår blodsutgjutelse över Tyskland. Ja, i Worms hade jag kunnat ställa till med en sådan föreställning att inte ens kejsaren hade varit trygg. Men vad hade det varit? Ett narrspel! Jag gjorde inte det, jag lät ordet handla. Vad tror ni djävulen tänker när man vill uträtta saker genom att ställa till med ståhej? Jo, han sitter bakom kulisserna och tänker: aha, nu ska väl de där narrarna komma och ställa till med en fin föreställning! Men om vi koncentrerar oss på ordet allena och låter det verka så blir han förargad.

Ur predikan 11 mars:
Om bilderna: Bilder är inte nödvändiga, men det står oss fritt om vi vill behålla dem eller inte … Ni läser i lagen, 2 Mos 20:4: "Du ska inte göra dig någon bildstod eller avbild av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden." Det är det ni bygger på, det är grunden. Låt oss nu se! Tänk om våra motståndare nu säger: "du ska inte tillbe dem" … De säger: byggde inte Noa, Abraham och Jakob altaren? Kan någon förneka det? Nej, måste vi medge. Dessutom, satte inte Mose upp en orm i öknen, som vi läser i 4 Mos 21:9? Hur kan du då säga att Mose förbjöd oss att göra bilder när han själv gjorde en? En orm är ju också en bild. … Läser vi inte dessutom att man gjorde två keruber till nådastolen, på själva den plats där man skulle tillbe Gud (2 Mos 37:7)? Ja, vi får vackert medge att man kan behålla och göra bilder, men vi ska inte tillbe dem. Om de blir tillbedda ska de rivas ner och tas bort.

Luther försvarade de lokala kyrkornas rätt att behålla bilderna om de ville. Och med sina åtta kraftfulla Invokavitpredikningar lyckades han återupprätta lugn och ordning i Wittenberg. Han bad de svärmiska Zwickauprofeterna bevisa sitt budskap genom att göra ett under. De vägrade och lämnade så staden. Andreas Karlstadt blev inte heller kvar särskilt länge efter detta. Med Luther tillbaka från exilen var reformationsrörelsen på rätt spår igen.

Tor Jakob Welde.

Källor:
Bainton, Roland: *Here I Stand. A Life of Martin Luther*
Lönning, Inge: *Levende Luther*

Delta i gudstjänster och bibelstudier via Internet!

Under pandemin har många vant sig vid att följa strömmade gudstjänster eller förinspelade gudstjänster via t ex Youtube. Vi har gjort detta ända sedan församlingen grundades år 2008. Dessa inspelningar finns delvis bevarade (en del försvann tyvärr genom nytt wordpress-tema för ett par år sedan), och vi arbetar med att fylla i luckorna.

Du kan hitta de senaste inspelningarna ungefär två år) via vår webbplats sanktjohannes.info. Välj Media > Inspelningar. Du kan filtrera ut kategorier (Sermon Category), ämnesord (Sermon Tags) eller predikant (Sermon Speakers). Avsluta med att klicka Filter. På samma sida hittar du också länkar till följande:

- *Databasen Oratio*: en webbdatabas där alla inspelningar finns (även de som saknas i Inspelningar), samt även predikningar och gudstjänster som hållits i LBK Sverige och Norge
- Ett antal inspelningar av *gudstjänster från församlingens första tid*, 2008–2011
- *Ljudinspelningar av bibelstudier* över Hesekiel, Hebreerbrevet och Första Moseboken
- *Videoinspelningar av bibelstudier* över Första Moseboken (patriarkhistorien) och Apostlagärningarna
- Några *predikningar som text* från 2011–2014 (Forum Johanneum)
- *En lista helgvis över predikningar* från dessa år med direktlänk till varje predikan.

Hösten 2021 skaffade vi licens för att använda distansverktyget *Zoom*, som många känner till från andra sammanhang. Med hjälp av det kan man ansluta till de flesta gudstjänster. Gudstjänsten spelas också in och kan efteråt följas via vår Youtube-kanal. På grund av att nätverket i Lepplax bykyrka har visat instabilitet har det varit osäkert att strömma direkt från programmet OBS till Youtube, som vi gjort tidigare, men den möjligheten kommer då och då att användas från Vasa och Närpes. Läs hur du kopplar upp på sanktjohannes.info/zoom/.

Information om teknik läggs in för aktuell söndag på Media > StJdirekt.

Vissa gudstjänster hålls samtidigt i Vasa och Lepplax med hjälp av Zoom, vanligen så att predikan hålls i Vasa och församlingssången leds från Lepplax. Den här typen av gudstjänster kallar vi *hybridgudstjänst*.

Närmast kommande gudstjänster:

- 5.3, 1. söndagen i fastan kl 11, Närpes, Söff
- 13.3 2. söndagen i fastan kl 13, Lepplax bykyrka
- 20.3 3. söndagen i fastan kl 13, Lepplax bykyrka
- 27.3, midfastosöndagen kl 13, hybridgudstjänst
- 3.4, 5. söndagen i fastan kl 13, Lepplax bykyrka
- 10.4, palmsöndagen kl 13, Lepplax bykyrka
- 14.4, skärtorsdagen kl 19.30, Lepplax bykyrka (nattvardsmässa)
- 16.4, långfredagen kl 10, Lepplax bykyrka
- 18.4, påskdagen kl 13, hybridgudstjänst

Följ passionsandakter via Zoom tillsammans med LBK, se s 8.

KOMMANDE LÄGER, ARR. LBK

Skidläger i Kåbdalis 14–18 april

Sommarkonferens på Strandgården, Halmstad 27–31 juli

Allhelgonaläger i Markuskyrkan, Ljungby 4–6 november

KELK-konferens i Dürres, Albanien 19–22 maj

På s 9–10 ingår ett avsnitt ur boken ”I frihetens gränsland” av Hans Ahlskog, utgiven av Logos förlag. Boken behandlar djupa lärofrågor och ger en saklig och bibliskt förankrad rådgivning om det kristna livet på den smala vägen.

Boken har lästs in av Ola Österbacka och kommer att publiceras som ljudbok om några veckor. Det är ännu inte klart i vilken form den kan laddas ner och varifrån, men det kommer information på Biblicums förlag, där boken kan beställas.

Den tryckta boken säljs nu för 12 €.

Returadress:
Skolhusgatan 11 A 9
65100 Vasa

Herre, fullborda ditt verk i oss!

I alla mina böner för er ber jag alltid . . . övertygad om att han som har börjat ett gott verk i er också ska fullborda det till Jesu Kristi dag (Fil 1:4,6).

Är du en person som blir klar med allt du påbörjar? Det är inte alla som är sådana. Vissa kan börja med allt möjligt som att måla om, städa garaget eller renovera badrummet, men så kör de fast på någonting eller blir störda och går ifrån det de håller på med utan att göra klart.

Paulus böner för filipperna innebar förtröstan på att Gud skulle fullborda sitt verk i dem. I Fil 1:5 påpekar han att de har varit med i arbetet för evangeliet från första dagen. För Lydia innebar det ett möte med Paulus och hans medarbetare vid floden utanför staden. Paulus predikade evangeliet och blev inbjuden till hennes hem och döpte henne.

För fångvaktaren i Filippi började det med att han pryglade Paulus och Silas och satte dem i fängelse. Han hörde hur de bad och lovsjöng Gud under natten. Sedan gjorde Gud så att en jordbävning skakade fängelset och dörrarna öppnades. Fångvaktaren tänkte då begå självmord, men Herren ordnade så att Paulus och Silas kom hem till fångvaktaren, förkunnade evangeliet och döpte honom och hela hans familj.

Vad var det som Paulus var övertygad om när det gällde dem och de andra heliga i Filippi? Jo, att Gud skulle fullborda sitt verk i dem till Jesu Kristi dag. Det som skett var ju Guds nådiga gärning. Det var den helige Ande som skulle fortsätta stärka deras kristna tro och liv. Paulus uttryckte senare samma övertygelse för sitt eget liv när det närmade sig slutet (2 Tim 4).

Litar vi lika mycket som Paulus på att Gud ska verka i oss och våra medkristna? Ber vi för dem med lika stor övertygelse?

Skriften uppenbarar Guds märkliga plan och verk i våra liv. Han förutbestämde oss till frälsning, sände vår Frälsare Jesus, skapade våra kroppar inuti våra mammor, kallade och omvände oss och har matat oss andligt ända sedan dess. Vi ser fram emot Jesu återkomst samtidigt som vi är omgivna av den sista tidens faror, frestelser och förföljelser. Ska vi komma igenom?

Lita på att Gud ska fullborda sitt goda verk i oss och våra medkristna! Var tacksam för detta, för bara han har förmågan!

Herre, min Gud, tack för det verk du har påbörjat i de dina. För det till fullbordan till Jesu Kristi dag. Amen.

Ur Meditations